

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21C/42/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717211221
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5717211221.4

Rozhodnutie

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč v právnej veci žalobcu: J. Z., B.. XX.XX.XXXX, O. Č. Ú. L. P. O. C. U. U. proti žalovanému: Ľ. T., B.. XX.XX.XXXX, O. X. U., O. XXX/X, v konaní o zaplatenie náhrady škody 16 400 € a o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 € takto

rozhodol:

- I. Žaloba žalobcu zo dňa 21.09.2017, doplnená podaním zo dňa 20.12.2017, ktorou žalobca žiadal o náhradu škody 16 400 € a o náhradu 5 000 € ako nemajetkovú ujmu sa zamietá.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Podaním zo dňa 21.09.2017, ktoré bolo doručené súdu dňa 22.12.2017, žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu škodu vo výške 16 400 € a zároveň aj náhradu za ujmu na jeho právach vo výške 5 000 €. Žalobca uviedol, že rozsudkom Okresného súdu v Martine bol žalovaný odsúdený a v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody bol odkázaný na občianske súdne konanie. Žalobca ako dôkaz predložil fotokópiu rozsudku.

2. Súd žalovanému doručil žalobu spolu s doplňujúcim podaním. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 04.10.2018. Žalobca aj žalovaný boli na toto pojednávanie riadne predvolaní. Žalobca ani žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnili a nepožiadali o odročenie pojednávania.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie obsahom spisu, ako aj pripojeným spisom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/1/2016 a pripojeným dedičským spisom 17D/425/2010 a zistil:

Dňa 26.11.2010 odpredal žalobca J. Z. kúpnu zmluvou svoj spoluvlastnícky podiel v rozsahu 3/8-iny vo vzťahu k rodinnému domu súpisné číslo XXX, ktorý bol postavený na pozemku parcela č. XXX a nachádza sa v katastrálnom území Turčianska Štiavnička. Tento svoj podiel odpredal kupujúcemu H. L., B.. XX.XX.XXXX, X. T. - L., D.. Y.. Š.. Š. Č.. X. Kupujúci sa okrem iného zaviazal, že časť kúpnej ceny vo výške 21 000 € zaplatí žalobcovi J. Z.. Z obsahu rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 1T/1/2016 zo dňa 17.02.2016, ktorým bol odsúdený obvinený Ľ. T. (žalovaný), vyplýva, že predaj týchto nehnuteľností sprostredkoval žalovaný a za tým účelom mu kupujúci H. L. odovzdal finančnú hotovosť vo výške 41 000 €, aby túto sumu zaplatil predávajúcim spoluvlastníkom. Na predávajúceho J. Z. vzhľadom na veľkosť jeho spoluvlastníckeho podielu pripadla časť kúpnej ceny vo výške 21 000 €. Predávaná nehnuteľnosť bola zaťažená záložným právom, ktoré zabezpečovalo pohľadávku voči žalobcovi J. Z., W. H. L., t.j. kupujúci za žalobcu zaplatil veriteľom. Túto sumu si vo vzťahu k J. Z. H. L. započítal a jeho podiel na kúpnej cene 21 000 € sa tým znížil na sumu 16 400 €. Nárok na zaplatenie tejto sumy si žalobca uplatnil nie voči kupujúcemu H. L., ale voči žalovanému Ľ. T.N..

Poškodeného J. Z. s jeho nárokom na náhradu škody vo výške 16 400 € súd odkázal na občianske súdne konanie.

5. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

6. Žalobca v žalobe nevysvetlil a nepopísal, prečo kúpnu cenu nezaplatil kupujúci H. L. žalobcovi a či a prečo túto sumu určenú na zaplatenie kúpnej ceny 41 000 € odovzdal žalovanému Ľ. T.. Ohľadne týchto skutočností nenavrhol žiadne dokazovanie.

Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 26.11.2010, ktorá sa nachádza vo vyšetrovacom spise č. Č.: U.-XXX/IS-X-P.-XXXX na čl. 11 bol povinný kúpnu cenu za predávaný rodinný dom zaplatiť kupujúci H. L. a to predávajúcim, teda aj žalobcovi J. Z.. Podľa článku 3 bod 2 tejto kúpnej zmluvy kupujúci H. L. sa zaväzuje predávajúcim, teda aj J. Z. zaplatiť celkovú kúpnu cenu 45 000 €, z ktorej J. Z. (žalobcovi) prípadne 21 000 €. Prečo a z akých dôvodov si žalobca neuplatnil nárok na zaplatenie kúpnej ceny od kupujúceho H. L., ale od Ľ.G. T., žalobca nevysvetlil a nepreukázal. Je možné sa len domnievať, že kúpnu cenu H. L. zaplatil žalovanému Ľ. T. a ten mal kúpnu cenu potom zaplatiť predávajúcim, teda aj J. Z.. Takúto domnienku však žalobca vo svojej žalobe nepopísal a nič takého ani netvrdil.

7. Podľa § 185 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

Podľa § 185 ods. 2 súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre, alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že súd zásadne vykoná iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany v spore. Podľa tohto ustanovenia má súd obmedzenú dôkaznú iniciatívu, ktorá sa presúva na procesné strany.

Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

Podľa § 132 ods. 2 opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

Podľa § 132 ods. 3 žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

Podľa § 150 ods. 1 strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok sankciu vo forme nepreukázania uplatneného nároku a jeho zamietnutia.

Podľa § 154 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie skončí.

8. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu. Zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva pre rozhodnutie súdu majú procesné strany. Žalobca navrhol jediný dôkaz

a to oboznámenie sa so spisom Okresného súdu Martin 1T/4/2014. Z uvedeného spisu zodpovednosť žalovaného za škodu spôsobenú J.H. Z. tým, že mu nebola zaplatená kúpna cena, preukázaná nebola. Z toho dôvodu súd odkázal žalovaného J.H. Z. so svojim nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Z kúpnej zmluvy, ktorá je súčasťou trestného spisu, vyplýva, že nárok na zaplatenie kúpnej ceny by mohol žalobcovi J. Z. vzniknúť voči kupujúcemu H. L. (článok 3 kúpnej zmluvy zo dňa 26.11.2010). Nijakým spôsobom nebolo preukázané, že kúpnu cenu, alebo jej časť prevzal namiesto predávajúcich žalovaný L. T.N..

Základnými predpokladmi vzniku nároku na náhradu škody je protiprávne zavinené konanie škodcu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Ani jeden z týchto základných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody v konaní preukázaný nebol a preto súd žalobu žalobcu zo dňa 21.09.2017, ktorá bola doplnená jeho podaním zo dňa 20.12.2017 a ktorou žiadal, aby mu žalovaný nahradil škodu vo výške 16 400 €, zamietol.

Čo sa týka uplatneného nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 €, súd žalobu aj v tejto časti zamietol. Žalobca neuviedol, na základe akých dôvodov si uplatňuje majetkovú ujmu 5 000 €.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 v spojení s § 262 Civilného sporového poriadku a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal uplatnenú náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku osobitným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.